

Ramazan Bayramı Kutlaması, Referandum ve Dolayısıyla

İstanbul, 8 Eylül 2010

İslâm Milleti, bir ramazan ayını, inancının zirvesinde yaşayarak, kimliğini bir kez daha sağlamlaştırdı, pekiştirdi. Kişi olarak, toplum olarak, millet olarak gerçek din müslümanlığın doğruluğunu, iyiliğini ve güzelliğini ciğerlerimizin bütün gücüyle doya doya solukladık. İslâm, dünya ölçüsünde, somut olarak, yani gözle görülür ve elle tutulur şekilde görüldü, duyuldu ve anlaşıldı. Âdeta, fizik olarak dahi, o, herkese dokundu ve ona da herkes dokundu. Allah'a hamdler olsun.

Ancak, tattığımız bu yüksek ve ulvi duygunun yanında, milletimizin dağınıklığının, İslâm Ülkesi'nin sahipsizliğinin acısını da en yoğun şekilde yüreğimizde hissettik. Bu dağınıklık ve sahipsizlik yüzünden, sel felâketine uğrayan pâkistanlı kardeşlerimize gereken yardım elinin yeterince uzanmaması bizi üzdü ve üzmemekte de devam ediyor. Zaten, İslâm Milleti ve Ülkesinin bütün problemleri, aydınlarının derlenip toparlanamaması ve bu sebeple de bir dirilişi gerçekleştirememesi yüzünden çözülemeden sürüp gidiyor.

İslâm Dünyasının yöneticileri ise, gerçek gündemi bir yana bırakıp sun'i gündemle uğraşıyor ve halkı onunla uğraştırıyorlar. İslâm Milleti kendisini bulmasın diye dış güçler tarafından doğrudan ya da dolaylı yoldan telkin edilen gündemlere kapılıp takılıp kalan yönetimler, siyasî partiler ve medya, gerçek diriliş yönünü tıkayan, zaman kaybından başka bir sonuç doğurmayan meşgalelere çaba sarf edip güçlerini ve halkın dayanma gücünü tüketiyorlar.

Memleketimizde de, iki üç aya yakın bir zamandır, Anayasa'da yapılacak değişikliğin halkoyuna sunulması, iktidar

ve Meclis'te üyesi bulunan iki parti tarafından, seçim öncesi kıran kırana bir şova dönüştürüldü. Referandumun seçimden farkı unutuldu. Sun'i bir gerginlik doğurularak, her zaman olduğu gibi partileri lehine seçime yönelik bir kazanç sağlamak peşindeler. "Evet" veya "hayır" demeyi neredeyse vatan hainliğine eş bir duruma getirdiler.

İktidar, onu, genel seçim, cumhurbaşkanlığı seçimi ve dolaylı yoldan AB'ye giriş için bir ön onay gibi kullanırken, iktidarların gafleti sebebiyle hiç de hakları olmadığı halde ana muhalefet tahtının demirbaş sahibi haline getirilen parti ve onun destekçisi öbür muhalefet partileri, iktidarı devirmeye bir başlangıç, bir vesile olarak düşündüler.

Amaçları, halkın fikrini almak değil, halka kendi fikir ve emellerini empoze etmektir. Bu sebeple, deveyi pire, pireyi deve yapmaktadırlar. Gerçek gündem, milletin gerçek dertleri unutulmuş, halkın, gece gündüz bu boş laflarla kafası doldurulmuştur.

Bizim bu konuda söyleyeceğimiz şudur: halkımız ve insanlarımız, hür ve serbesttir. Hiç bir partinin, kurumun ve kişinin etkisinde kalmadan, kendi bağımsız iradesiyle kendi terciğini yapacaktır ve zaten yapar. Halkımız, bugüne kadar, politikacılardan, politikayı bir zanaat, bir geçim vasıtası haline getirmiş olanlardan her bakımdan çok ilerde olduğunu bütün seçimlerde isabetli tercihleriyle ispat etmiştir. Halkımız, hep "ehven-i şer"ri tercih etmiştir. Gönül isterdi ki, ehven-i şerri değil, iyinin iyisini tercih etsin. Kuşkusuz, halkımız onu da yapar. Ama, ne yazık ki, o yol kapalıdır. Siyasete, yönetime ve milletin geleceğine gerçek açılımları getirecek gerçek yol kapalıdır. İyiliğin azamisine yol kapalıdır. Halkımıza ancak şerler arasında bir tercih imkânı verilmektedir. O da, bu dar çerçevede gerekeni yapmaktadır.

Referandumu kafanızda büyötmeyiniz. Tercihiniz ne olursa olsun, bir ölçüde o tercih değerlidir ve sonucunu

getirecektir. İçerikdeki olumlu noktalar, ne yazık ki, uzun vâdede, AB'ye girme uğruna verilecek tâvizlerin gölgesinde kalmaya mahkûmdur. Denize düşenin yılanı sarılması cinsinden bir fikirle, yine Batıcılığın mahsulü olan askerî-bürokratik vesayetten kurtulmak için, kendi sağduyu ve deneyimine güvenmek yerine, AB'ye girmekten başka çare olmadığı iddiası, aklın kabul edeceği bir şey olamaz. Bir ülke, problemlerini kendi zihin, yerli kültür, düşünce ve gelenek imkânlarıyla çözmeli ve aşmalıdır. Batının kendi sorunları için bulduğu çözümlerden yararlanılabılır; ama onlar olduğu gibi alınamaz. Yanlış ilâç, şifa vermez, zehirler. Referandumda karşı karşıya gelmiş, "evet"çi ve "hayır"cı geçinen partilerin hepsi Batıcı partilerdir. Kavgaları, en azından siyasî çıkar kavgasıdır. Son tahlilde hepsi AB cidir.

Kırk yıldır, iktidara gelen bütün partiler ülkeyi AB'ye sokmak için çalışıyorlar. Ama bunu yaparken, halka AB'ye girmek isteyip istemediğini sormayı akıl edememişlerdir. Daha doğrusu akıl etmişlerdir, ama, cesaret edememişlerdir. Halka sorarlarsa, halkın buna "evet" demeyeceğini biliyorlar. Asıl referandum, bu olurdu. Şimdiki referandum nedir ki, bu asıl yapılması gereken referandumun yanında! Ancak, AB ile ilişkileri geri dönülemez noktalara getirdikten, medya ve diğer vasıtalarla halkı iyice hazırladıktan sonra bu referanduma gitme cesaretini gösterecekleri anlaşılıyor.

Osmanlı Devleti'nde, 1876 yılına kadar, yazılı bir anayasa mevcut değildi. Kişi, toplum ve devlet hayatını Kur'an düzenliyordu. O yıl yapılan Meşrutiyet anayasası da zaten uygulanamadı. Meşrutiyet, Cumhuriyet ve Demokrasi dönemi anayasaları, millet ruhuna yabancı anayasalar oldukları için yaşayamadılar, askerî darbelerle ortadan kaldırıldılar. İngiltere'de yazılı bir anayasa yoktur. Bizim geleneğimizde de yazılı bir anayasa söz konusu değildir. Batıya özenilerek yapılan bu anayasaların başarı şansı zaten yoktu. 12 Eylül Anayasası ise, zaten birçok değişikliklerle yamalı bohçaya dönmüştür. Bu referandumla bir yama daha vurulmak

istenmektedir kalbura dönmüş olan esas kumaşa. Bilindiği gibi, eski, yıpranmış kumaşa yeni yama yapılmaz. Böyle bir yama tutmaz. Eskimiş, yıpranmış kumaş yeni yamayı taşıyamaz. Yırtık daha çok büyür. Bir süre sonra, Anayasa'nın toptan yenilenmesi söz konusu olacaktır. Zaten daha önce, bu, söz konusuydu. Yeni anayasa yapılamayınca, küçük çapta böyle bir operasyona girişildi. Ancak bu da derde deva olamayacaktır.

Yeni bir anayasa yapmaya gelince, bu da hemen hemen mümkün değildir. Devreye sokulmayan kendi ruh, düşünce ve mantığımız olmadan, sadece Batı ruhu, kafası ve mantığıyla yapılan anayasalar, milletimizin ihtiyacı olan düzeni sağlayamayacak, bu türlü yeni anayasa yapma girişimleri toplumdaki gerginlikleri arttırmaktan başka bir sonuç doğurmayacaktır. Ve bir gün anlaşılacaktır ki, yapılacak bütün anayasalar kâğıt üstünde kalmaya mahkûmdur. Önemli olan, zihniyet ve uygulamadır; önemli olan, aydın kadronun, kendi ruhumuz, kendi kültür ve medeniyetimiz, kendi mantığımız, kendi kafamız, kendi zihniyetimiz, kendi ahlâkımız ve kendi felsefemiz ışığında yeni bir düzen kurması için mevcut yasakların kalkması gereğini idrâk etmek ve ona göre hareket etmektir.

Sonuç olarak, halkımızın referandum için sandık başına gitmesi, istediği şekilde ve yönde tercih yapması uygun olur. Ve halkımız bunu yapacak olgunluktadır. Bunun ötesi, abartıdır. Medya ve partizan abartmalarının her türlüüne kulak asılmamalıdır.

Tüm İslâm Milletinin Ramazan Bayramını kutlar, Pakistan halkına ve diğer zorda kalan kardeşlerimize Allah'tan yardım niyaz eder ve bu vesileyle bütün insanlığa da hakikate kavuşma nasibi, barış ve mutluluklar dileriz.

YÜCE DİRİLİŞ PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

A. Sezai KARAKOÇ